

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 30 januari 2002

Nr 54—60

INNEHÅLL

Nr		Sidan
54	Lag om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om upprättande av Interamerikanska investeringsbolaget	185
55	Lag om ändring av lagen om tillsyn över fartygssäkerheten	186
56	Statsrådets förordning om vissa energiekonomiska understöd	192
57	Inrikesministeriets förordning om effektiviserad identifieringsplikt, omsorgsplikt och anmälningsplikt i anslutning till förhindrande och utredning av penningtvätt	194
58	Finansministeriets förordning om ändring av 8 § finansministeriets beslut om studier som skall krävas för deltagande i OFR-examen	197
59	Försvarsministeriets förordning om ändring av 1 § försvarsministeriets beslut om verkställighet av förordningen om export och transitering av försvarsmateriel	198
60	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott på dikobidraget för 2001	199

Nr 54

Lag

om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om upprättande av Interamerikanska investeringsbolaget

Given i Helsingfors den 25 januari 2002

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som bestäms i 95 § 2 mom. grundlagen, föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Washington D.C den 19 november 1984 ingångna avtalet om upprättande av Interamerikanska investeringsbolaget gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 25 januari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Satu Hassi

RP 175/2001
UtUB 16/2001
RSv 206/2001

Nr 55

L a g

om ändring av lagen om tillsyn över fartygssäkerheten

Given i Helsingfors den 25 januari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 mars 1995 om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) 2 och 19 §,
av dem 19 § sådan den lyder i lag 1251/1997, samt
fogas till lagen ett nytt 4 a kap. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *fartygssäkerhet* fartygs sjövärdighet, säker drift av fartyg och ledningsarrangemang i anknytning till en säker drift, redarens säkerhetsledningssystem samt förhindrande av vattnens förorening förorsakad av fartyg,

2) *inrikesfart* trafik mellan finska hamnar samt kryssningstrafik, då fartyget går från och till finsk hamn,

3) *redare* den som äger eller hyr hela fartyget och som ensam eller tillsammans med andra personer utövar faktisk beslutanderätt i fartygssäkerhetsfrågorna; i denna lag jämföras med redaren en sådan person som enligt avtal eller på något annat sätt faktiskt har hand om frågor med anknytning till fartygets fartygssäkerhet,

4) *besiktningdirektivet* rådets direktiv 1999/35/EG om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg,

5) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), i dess lydelse av den 29 april 1999,

6) *non-SOLAS-direktivet* rådets direktiv 98/18/EG om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg,

7) *ro-ro-passagerarfartyg* ett havsgående passagerarfartyg som är utrustat med anordningar som gör det möjligt för väg- eller järnvägsfordon att rulla på och av fartyget, och som medför fler än tolv passagerare,

8) *höghastighetspassagerarfartyg* ett höghastighetsfartyg enligt definitionen i regel 1 kapitel X i SOLAS-konventionen, vilket medför fler än tolv passagerare,

RP 205/2001
TrUB 13/2001
RSv 198/2001

Rådets direktiv 1999/35/EG (31999L0035); EGT nr L 138, 1.6.1999, s. 1

9) *passagerare* alla personer med undantag av

a) befälhavaren och medlemmarna i besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord på ett fartyg för det fartygets behov, och

b) barn under ett år,

10) *koden för höghastighetsfartyg* internationella säkerhetskoden för höghastighetsfartyg, som ingår i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) sjösäkerhetskommittés resolution MSC.36 (63) av den 20 maj 1994, i dess lydelse av den 29 april 1999,

11) *reguljär trafik* en rad överfarter med fartyg i trafik mellan samma två eller flera hamnar, eller en rad överfarter med fartyg från och till samma hamn utan mellanliggande hamnbesök, enligt en offentliggjord tidtabell eller med så regelbundna eller ofta förekommande överfarter att de utgör en igenkännlig systematisk serie,

12) *certifikat*

a) för ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i internationell trafik de säkerhetscertifikat som utfärdats enligt SOLAS-konventionen, tillsammans med relevanta förteckningar över utrustning samt i förekommande fall dispenscertifikat och trafiktillstånd, samt

b) för ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i inrikes trafik de säkerhetscertifikat som utfärdats enligt non-SOLAS-direktivet, tillsammans med relevanta förteckningar över utrustning samt i förekommande fall dispenscertifikat och trafiktillstånd,

13) *dispenscertifikat* ett certifikat som utfärdats enligt bestämmelserna i regel I B/12 a VI i SOLAS-konventionen,

14) *flaggstatens administration* de behöriga myndigheterna i den stat vars flagg ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg har rätt att föra,

15) *världstat* en medlemsstat i Europeiska gemenskapen till eller från vars hamn ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg går i reguljär trafik,

16) *internationell resa* en resa till sjöss från en hamn i Finland till en hamn utanför Finland, eller omvänt,

17) *inrikes resa* en resa i havsområden från

en hamn i Finland till samma eller en annan hamn i Finland,

18) *klassificeringssällskapsdirektivet* rådets direktiv 94/57/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 97/58/EG,

19) *erkänd organisation* en organisation som erkänts i enlighet med artikel 4 i klassificeringssällskapsdirektivet,

20) *kvalificerad inspektör* en tjänsteman eller annan person som av en medlemsstats behöriga myndighet är vederbörligen bemyndigad att utföra besiktningar och inspektioner som hänför sig till certifikaten och som uppfyller de kvalifikationskriterier och kriterier för oberoende som närmare anges i bilaga V till besiktningsdirektivet.

4 a kap.

Garanterande av en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik

17 a §

Kapitlets tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg som går i reguljär trafik till eller från en hamn i Finland.

Detta kapitel tillämpas dock inte på fartyg som avses i 1 mom. och som enbart går i trafik på sådana klass B-, C- eller D-områden som avses i 5 § förordningen om säkerheten på vissa passagerarfartyg som används på inrikes resor (1307/1999) eller som går i trafik på Finlands insjöområden.

17 b §

Inledande kontroller av fartyg

Innan ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg sätts i reguljär trafik skall tillsynsmyndigheten kontrollera att fartyget uppfyller följande krav:

1) fartyget medför giltiga certifikat, utfär-

dade av flaggstatens administration eller av en erkänd organisation som handlar på dess vägnar,

2) fartyget har besiktigats för utfärdandet av certifikat i enlighet med de relevanta förfaranden och riktlinjer som anges i bilaga till Internationella sjöfartsorganisationens församlings resolution A.746(18) om riktlinjer för besiktningar inom ramen för det harmoniserade systemet för besiktningar och certifiering, i lydelsen av den 29 april 1999, eller i enlighet med andra motsvarande förfaranden,

3) fartyget i fråga om konstruktion och underhåll av skrov, maskineri, elektriska anläggningar och kontrollanläggningar uppfyller de normer för klassificering som anges i en erkänd organisations regler eller i sådana regler som flaggstatens administration anser likvärdiga,

4) fartyget är utrustat med en färdskrivare.

Vidare skall det kontrolleras att finska ro-ro-passagerarfartyg och ro-ro-passagerarfartyg som går under en annan fördragsslutande stats flagg överensstämmer med kraven i överenskommelsen om specifika stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg som bedriver internationell reguljär tidstabellbunden trafik mellan, eller till eller från, bestämda hamnar i nordvästra Europa och Östersjön (FördrS 20/1997).

17 c §

Inledande kontroller av redare och flaggstater

Innan ett fartyg sätts i reguljär trafik skall tillsynsmyndigheten kontrollera att redare som bedriver eller ämnar bedriva reguljär trafik med ro-ro-passagerarfartyg eller höghastighetspassagerarfartyg vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de särskilda krav som uppställs i bilagan I till besiktningdirektivet iaktas och att bestämmelserna i 17 b § i denna lag följs.

Tillsynsmyndigheten skall också kontrollera att redarna på förhand samtycker till att värdstater och övriga medlemsstater i Europeiska gemenskapen med väsentligt intresse får utföra utredning av olyckor eller tillbud till sjöss, delta fullt ut i utredningen eller

samarbeta inom ramen för den i enlighet med artikel 12 i besiktningdirektivet. Tillsynsmyndigheten skall likaså kontrollera att redarna ger myndigheten tillgång till den information som tagits fram genom färdskrivare på något av deras fartyg som varit inblandat i en sådan olycka eller ett sådant tillbud.

Vidare skall tillsynsmyndigheten, för ett ro-ro-passagerarfartyg och ett höghastighetspassagerarfartyg som för annan flagg än den som en medlemsstat i Europeiska gemenskapen har, kontrollera att flaggstaten har godkänt redarens åtagande att uppfylla kraven i 1 och 2 mom.

17 d §

Inledande särskilda besiktningar

Innan ett fartyg sätts i reguljär trafik skall tillsynsmyndigheten utföra en inledande särskild besiktning i enlighet med bilagorna I och III till besiktningdirektivet för att övertyga sig om att ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg uppfyller kraven för att på ett säkert sätt bedriva reguljär trafik.

Tillsynsmyndigheten skall fastställa en tid för besiktningen vilken skall infalla senast en månad efter mottagandet av de bevis som behövs för fullgörande av de inledande kontroller som avses i 17 b och 17 c §.

17 e §

Särskilda bestämmelser om kontroller och besiktningar

Om ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg som någon annanstans bedriver trafik som kan jämföras med sådan trafik som avses i detta kapitel skall tas i bruk i trafik enligt detta kapitel till och från en hamn i Finland, skall tillsynsmyndigheten ta den största hänsyn till de inledande kontroller och inledande särskilda besiktningar som tidigare har utförts på fartyget innan det togs i bruk i reguljär trafik. Om tillsynsmyndigheten godkänner dessa tidigare kontroller och besiktningar och om de är relevanta för de nya trafikförhållandena,

behöver tillsynsmyndigheten inte tillämpa 17 b—17 d § innan den nya trafiken inleds.

Om ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg som bedriver i detta kapitel avsedd reguljär trafik till och från en hamn i Finland överförs till reguljär trafik på en ny rutt och om tillsynsmyndigheten och de övriga värdstaterna anser att den nya ruttens karakteristika är likadana som den tidigare ruttens och att fartyget uppfyller alla krav för bedrivande av denna trafik på ett säkert sätt, behöver 17 b—17 d § inte tillämpas. På begäran av en redare får tillsynsmyndigheten i förväg bekräfta att den anser att rutterna har likartade karakteristika.

Tillsynsmyndigheten får ge tillstånd till att ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg på grund av oförutsedda omständigheter snabbt ersätts med ett annat för säkerställande av kontinuitet i trafiken, även om 1 och 2 mom. inte kan tillämpas, om en kontroll av dokumenten och en okulär besiktning inte inger några farhågor om bedrivandet av denna trafik på ett säkert sätt. Tillsynsmyndigheten skall i så fall fullfölja de kontroller och besiktningar som avses i 17 b—17 d § inom en månad från ersättandet.

17 f §

Regelbundna särskilda besiktningar och övriga besiktningar

Tillsynsmyndigheten skall en gång inom varje tolv månadersperiod utföra en särskild besiktning i enlighet med besiktningsdirektivets bilaga III samt under en reguljär resa en besiktning som gäller tillräckligt många av de punkter som avses i besiktningsdirektivets bilagor I, III och IV för att det skall kunna säkerställas att ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg uppfyller alla nödvändiga krav för säker drift.

Tillsynsmyndigheten skall utföra en särskild besiktning i enlighet med besiktningsdirektivets bilaga III varje gång ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg genomgår väsentliga reparationer, ombyggnader och ändringar, eller vid byte av redare eller flagg, eller vid överföring till ny klass. Fartyget får dock, med beaktande av

tidigare kontroller, vid byte av redare eller flagg eller vid överföring till ny klass, undantas från den särskilda besiktning som krävs enligt detta moment, om bytet eller överföringen inte påverkar fartygets säkra drift.

Om de besiktningar som anges i 1 mom. skulle uppdaga sådana brister i förhållande till kraven i detta kapitel att de motiverar hindrande av användning, skall redaren ersätta alla kostnader i samband med besiktningarna.

17 g §

Samarbete mellan värdstater och ett fartygs flaggstat

Tillsynsmyndigheten skall vid tillämpningen av detta kapitel vara i kontakt med administrationen i en annan värdstat för ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg som bedriver reguljär trafik samt, om fartyget inte är finskt, med administrationen i dess flaggstat.

Eventuell oenighet angående ett dispenscertifikat som utfärdats eller erkänts av tillsynsmyndigheten skall lösas före den inledande särskilda besiktningen.

Tillsynsmyndigheten skall i fråga om utländska höghastighetspassagerarfartyg säkerställa att flaggstaten beaktar driftsbegränsningar som utfärdats i Finland för skydd av liv, naturresurser och kustverksamheter innan trafiktillstånd för höghastighetstrafik utfärdas i enlighet med koden för höghastighetsfartyg.

17 h §

Hindrande av användning

Om inte något annat anges i 2 mom. skall tillsynsmyndigheten fatta beslut om hindrande av att ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg används i reguljär trafik till eller från en hamn i Finland i följande fall:

1) när det inte i de kontroller som avses i 17 b och 17 c § går att bekräfta att fartyget uppfyller kraven i de nämnda bestämmelserna,

2) när det i kontroller som avses i 17 d och

17 f § upptäcks sådana brister som medför omedelbar livsfara eller omedelbar risk för fartyget, dess besättning eller passagerare,

3) när det fastställs att iakttagandet av bestämmelserna i förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods (869/1994), i tillämpliga delar bestämmelserna i förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997) eller bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 3051/95 om säkerhetsorganisation för roll-on/roll-off-passagerarfartyg (ro-ro-fartyg), sådan den lyder ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 179/98, har försummats så att det medför omedelbar livsfara eller omedelbar risk för fartyget, dess besättning eller passagerare, eller

4) när administrationen i den utländska flaggstaten inte har rådfrågat tillsynsmyndigheten i de frågor som avses i 17 g § 2 och 3 mom.

Om ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg redan går i reguljär trafik till eller från en hamn i Finland och det vid de kontroller som avses i 1 mom. konstateras sådana i 1 mom. avsedda brister som inte medför någon omedelbar livsfara eller omedelbar risk för fartyget, dess besättning eller passagerare, skall tillsynsmyndigheten kräva att redaren vidtar nödvändiga åtgärder för att omedelbart eller inom en klart angiven rimlig tid rätta till bristerna. Sedan åtgärder har vidtagits skall tillsynsmyndigheten kontrollera att de har utförts till fullständig belåtenhet. Om detta inte är fallet skall tillsynsmyndigheten fatta ett beslut som hindrar användningen av fartyget i reguljär trafik till eller från en hamn i Finland.

Tillsynsmyndigheten skall skriftligen underrätta redaren om ett beslut som hindrar att ett fartyg används i trafik samt motivera beslutet.

17 i §

Planering för nödsituationer

Tillsynsmyndigheten skall se till att redare för ro-ro-passagerarfartyg eller höghastighetspassagerarfartyg upprätthåller och gen-

omför ett integrerat system för beredskapsplanering för nödsituationer ombord.

17 j §

Närmare bestämmelser om garanterande av en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg

I anslutning till bestämmelserna i detta kapitel föreskrivs genom förordning av statsrådet om

1) tillsynsmyndighetens anmälningsskyldigheter i anslutning till de kontroller och besiktningar som avses i detta kapitel,

2) förfaranden som skall följas vid kontrollerna och besiktningarna samt vem som deltar i dem,

3) besiktningrapport och delgivandet av denna,

4) anmälningar som enligt besiktningdirektivet skall göras till Europeiska gemenskapernas kommission och länder utanför Europeiska gemenskapen,

5) beredskap för nödsituationer,

6) färdskrivare och befrielse som gäller användning av färdskrivare.

19 §

Rättelseyrkandets och ändringsökandets inverkan på beslutet

Att rättelseyrkande framställts eller besvär anförs hindrar inte verkställigheten av ett beslut om att stoppa ett i 14 § avsett fartyg, inskränka dess drift eller förbjuda användningen av en utrustning, anordning, rutin eller ett arrangemang ombord eller av ett beslut om hindrande av att ett i 17 h § avsett ro-ro-passagerarfartyg eller höghastighetspassagerarfartyg används i reguljär trafik, om inte den som fattat rättelsebeslutet eller besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002.

På ett ro-ro-passagerarfartyg eller ett höghastighetspassagerarfartyg som när denna lag träder i kraft går i reguljär trafik till eller från en hamn i Finland skall de kontroller och besiktningar som avses i 17 b och 17 d § utföras senast den 1 juli 2002.

I fråga om ett i 2 mom. avsett fartygs redare och i fråga om flaggstat för ett motsvarande fartyg som går under annan flagg än en medlemsstats i Europeiska gemenskapen skall de kontroller som avses i 17 c § utföras senast den 1 juli 2002.

Lagens 17 b § 1 mom. 4 punkten tillämpas från och med den 1 februari 2003, om inte något tidigare datum följer av SOLAS-konventionen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 25 januari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Nr 56

Statsrådets förordning om vissa energiekonomiska understöd

Given i Helsingfors den 24 januari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § statsunderstödslagen av den 27 juli 2001 (688/2001):

1 §

Användningsändamålet för och beviljandet av understöd

Energiekonomiskt understöd kan beviljas i enlighet med moment 32.60.50 i statsbudgeten. På beviljande av understöd tillämpas statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat bestäms i annan lag. I denna förordning ges närmare bestämmelser om beviljandet, utbetalningen och användningen av energiekonomiskt understöd i enlighet med statsbudgeten.

Om beviljandet av understöd beslutar handels- och industriministeriet.

2 §

Understödet belopp

Understödet får uppgå till högst 50 procent av de godtagbara kostnaderna. Det sammanlagda beloppet av detta understöd och andra understöd eller räntestöd eller med dessa jämförbara stöd, vilka beviljas av statliga eller andra offentliga medel, får utgöra högst 70 procent av de godtagbara kostnaderna för det projekt som skall få understöd.

3 §

Ansökan

Av ansökan och bilagorna till den skall i tillämpliga delar framgå åtminstone följande:

1) uppgifter om den som ansöker om understöd; utdrag ur handelsregistret, näringsidkarens grundanmälan eller föreningens stadgar eller någon annan godtagbar utred-

ning, av vilken sökandens verksamhetsform och syfte framgår tillräckligt tydligt,

2) verksamhetsberättelse,

3) bokslutet och revisorsutlåtandet för den föregående räkenskapsperioden,

4) projektets syfte, realiseringsplan och realiseringstidtabell samt kostnadsberäkning och finansieringsplan,

5) verksamhetsplan och budget om allmänt verksamhetsunderstöd söks, samt

6) övriga eventuella de minimis -stöd (försumbart stöd) som sökanden har fått under de tre föregående åren.

4 §

Godtagbara kostnader

Energiekonomiskt understöd kan beviljas för löneutgifter samt för kostnader förorsakade av förnödenheter, anordningar, resor och tjänster av utomstående samt för andra direkta kostnader som fastställs i beslutet om beviljande av understöd. För omkostnader kan understöd beviljas enligt prövning.

5 §

Lönekostnader

När enskilda projekt understöds räknas lönekostnaderna ut på den sammanlagda summan av lönerna under den effektiva arbetstiden och de indirekta arbetskraftskostnaderna utgående från stödtagarens arbetstidskontroll. Som belopp för de indirekta arbetskraftskostnaderna anses de faktiska indirekta kostnaderna, dock högst 50 procent av lönerna under den effektiva arbetstiden.

I samband med verksamhetsunderstöd be-

räknas beloppet av lönekostnaderna utgående från det sammanlagda beloppet av de löner på vilka förskottsinnehållning verkställs och de indirekta arbetskraftskostnaderna. Som belopp för de indirekta arbetskraftskostnaderna anses de faktiska indirekta kostnaderna, dock högst 25 procent av de nämnda lönerna.

6 §

Övriga kostnader

Material och förnödenheter godkänns enligt de faktiska nettoanskaffningspriserna.

De nödvändiga maskiner och anordningar samt programvaror som ingår i det projekt som skall understödjas godkänns enligt de faktiska nettoanskaffningskostnaderna eller tillverkningskostnaderna. Handels- och industriministeriet kan också enligt sin prövning godkänna endast drifts- eller hyreskostnaderna. När allmänt verksamhetsunderstöd söks och beviljas skall i ansökan och på motsvarande sätt i beslutet särskilt nämnas om materiel, maskiner eller anordningar omfattas av understödet.

Resor godkänns högst i enlighet med gällande skattefria ersättningar som skattestyrelsen har godkänt. Utrikesresor skall ingå i den godkända kostnadsberäkningen eller också skall för dem erhållas handels- och industriministeriets tillstånd.

Serverings- och representationskostnader godkänns inte som kostnader för vilka understöd kan erhållas.

7 §

Utbetalning av understöd

Understödet betalas ut på särskild ansökan

Helsingfors den 24 januari 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

i en eller flera rater i den takt som utgifterna uppkommer. Handels- och industriministeriet kan besluta att understödet betalas ut i förskott.

I samband med den sista utbetalningsraten skall den som får understöd göra en slutredovisning över kostnaderna. Det slutliga beloppet av ett understöd som betalats ut i förskott fastställer handels- och industriministeriet efter att ha fått en redovisning över kostnaderna.

En auktoriserad revisor (CGR, GRM, OFR) skall intyga att kostnaderna överensstämmer med villkoren för statsunderstöd. Av revisorns utlåtande skall framgå att de utgifter som har tagits med i kostnadsspecifikationen baserar sig på godtagbara verifikat i understödstagarens bokföring, att kostnadsspecifikationen har gjorts upp enligt handels- och industriministeriets anvisningar och att i den inte ingår sådana poster som enligt anvisningarna inte är godtagbara.

Ett alternativ till revisorns intyg är att till redovisningen foga kopior på verifikaten över uppkomna kostnader.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002 och den gäller till den 31 december 2007.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 5 december 1991 om vissa energiekonomiska understöd (22/872/91/HIM). Den upphävda författningen tillämpas dock fortsättningsvis på de stöd som har beviljats med stöd av den.

Överinspektör Heli Vuori-Karvia

Nr 57

Inrikesministeriets förordning**om effektiviserad identifieringsplikt, omsorgsplikt och anmälningssplikt i anslutning till förhinderande och utredning av penningtvätt**

Given i Helsingfors den 23 januari 2002

Enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 14 § lagen den 30 januari 1998 om förhinderande och utredning av penningtvätt (68/1998):

1 §

Tillämpningsområdet för effektiviserad identifieringsplikt, omsorgsplikt och anmälningssplikt

Vid fullgörande av den identifieringsplikt som avses i 6 §, den omsorgsplikt som avses i 9 § och den anmälningssplikt som avses i 10 § lagen om förhinderande och utredning av penningtvätt (68/1998) skall särskild uppmärksamhet fästas vid affärstransaktioner som har anknytning till en stat vars system för förhinderande och utredning av penningtvätt inte fyller internationella krav.

Som sådan anknytning som avses i 1 mom. betraktas att

- 1) kunden är medborgare i staten i fråga,
- 2) kunden är en juridisk person som har hemort i staten i fråga eller som är registrerad där,
- 3) medel eller egendom eller en del därav som används vid en affärstransaktion ägs av en fysisk person som bor i staten i fråga eller en juridisk person som har hemort i staten i fråga eller som är registrerad där,
- 4) medel eller egendom eller en del därav som används vid en affärstransaktion överförs till en fysisk person som bor i staten i fråga

eller en juridisk person som har hemort i staten i fråga eller som är registrerad där,

5) en betalning som ingår i en affärstransaktion betalas till eller från ett konto i ett kreditinstitut, finansiellt institut, värdepappersföretag, fondbolag, försäkringsbolag eller en försäkringsmäklare som har hemort i staten i fråga eller som har registrerats där eller som har fått koncession i staten i fråga, eller

6) en betalning som ingår i en affärstransaktion betalas till eller från ett konto i en i staten i fråga belägen filial till ett sådant kreditinstitut, finansiellt institut, värdepappersföretag, fondbolag, försäkringsbolag eller en sådan försäkringsmäklare som inte avses i 5 punkten.

En stat som avses ovan i 1 mom. är republiken Nauru.

2 §

Identifieringsplikt

Vid identifiering av en fysisk person skall den anmälningsspliktige utreda åtminstone följande om kunden:

- 1) fullständigt namn, födelsetid och nationalitet,
- 2) finsk personbeteckning, om personen har en sådan,

3) numret på en utländsk persons pass eller motsvarande resedokument eller annan identifieringsuppgift, samt

4) fullständig adress.

Vid identifiering av en juridisk person skall den anmälningspliktige kräva ett handelsregisterutdrag eller ett motsvarande utländskt registerutdrag som gäller den juridiska personen eller annan utredning varav åtminstone följande framgår:

1) den juridiska personens fullständiga namn,

2) eventuellt registernummer, registreringsdag och registreringsmyndighet,

3) medlemmarna i den juridiska personens styrelse eller motsvarande beslutande organ,

4) den juridiska personens ägare eller andra personer som utövar bestämmanderätt,

5) vilka som handlar för den juridiska personens räkning eller fungerar som dess ombud,

6) den juridiska personens verksamhetsområde, samt

7) vid behov de personer som är förmånstägare i relation till den juridiska personen.

De personer som avses ovan i 2 mom. 5 och 7 punkten skall identifieras i enlighet med 1 och 2 mom.

Om den juridiska person som avses i 2 mom. är ett bolag med vars emitterade aktier handel bedrivs på en fondbörs eller vid annan offentlig handel behövs i 2 mom. 4 punkten avsedd utredning endast i fråga om den person vars ägarandel av bolagets kapital eller röstetal uppgår till minst en tjugonedel.

3 §

Identifieringsplikt när kunden handlar för någon annans räkning

Om det är sannolikt att kunden handlar för någon annans räkning, skall även om denna person utredas de omständigheter som föreskrivs i 2 §.

4 §

Omsorgsplikt

Den anmälningspliktige skall kräva en utredning av affärstransaktionen och syftet

med den. I början av ett kund- eller affärsförhållande skall dessutom affärstransaktionens syfte och omfattning samt enstaka affärstransaktioners omfattning utredas. Vid behov skall den anmälningspliktige angående kunden be om ett rekommendationsbrev av ett tillförlitligt kreditinstitut, finansiellt institut, värdepappersföretag, fondbolag, försäkringsbolag eller en tillförlitlig försäkringsmäklare.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. skall i fråga om en juridisk person även utredas verksamhetens karaktär och omfattning samt krävas bokslut för de tre senast avslutade räkenskapsperioderna eller, om den juridiska personen har varit verksam under kortare tid, för en verksamhetsperiod.

Om kunden är ett kreditinstitut, finansiellt institut, värdepappersföretag, fondbolag, försäkringsbolag eller en försäkringsmäklare som har hemort i en stat som avses i 1 § eller som har registrerats där skall den anmälningspliktige försäkra sig om i vilken stat kunden har koncession och utreda om någon myndighet övervakar den.

Om ett kreditinstitut, finansiellt institut, värdepappersföretag, fondbolag, försäkringsbolag eller en försäkringsmäklare som har fått koncession i en stat som avses i 1 § eller om en i en stat som avses i 1 § belägen filial till något annat kreditinstitut, finansiellt institut, värdepappersföretag, fondbolag, försäkringsbolag eller någon annan försäkringsmäklare är delaktig i en affärstransaktion skall, utöver vad som föreskrivs i 1—3 mom., i fråga om en person till vilken medel eller egendom överförs från Finland eller som överför medel eller egendom till Finland utredas:

1) namn och adress,

2) bank- eller annan betalningsförbindelse, samt

3) orsaken till betalningen eller annan grund för betalningen.

5 §

Anmälningsplikt

Om kunden inte lämnar den utredning som begärts för fullgörandet av omsorgsplikten eller om den lämnade utredningen enligt den anmälningspliktiges bedömning är otillförlitlig, skall den anmälningspliktige göra i 10 §

lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt avsedd anmälan till centralen för utredning av penningtvätt. På samma sätt skall förfaras om grunden för affärstransaktionen och medlens ursprung inte framgår tillräckligt klart av de utredningar som den anmälningspliktige inhämtat.

Om den juridiska personen inte kan identifieras eller förmånstagarna tillförlitligt utredas skall den anmälningspliktige göra en anmälan till centralen för utredning av penningtvätt. På samma sätt skall förfaras om den person för vars räkning kunden handlar inte kan identifieras på det sätt som föreskrivs i 3 §.

6 §

Tillämpning av andra bestämmelser

Utöver denna förordning skall den anmä-

Helsingfors den 23 januari 2002

ningspliktige iaktta vad som föreskrivs i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2002.

Denna förordning tillämpas även på kunder vilkas affärsförhållande till den anmälningspliktige har inletts före denna förordnings ikraftträdande. Den anmälningspliktige skall identifiera en dylik kund på det sätt som föreskrivs i 2 § och om det är sannolikt att kunden handlar för någon annans räkning denna andra person på det sätt som föreskrivs i 3 § innan en ny affärstransaktion görs.

Inrikesminister *Ville Itälä*

Polisöverinspektör *Reijo Pöyhönen*

Nr 58

Finansministeriets förordning**om ändring av 8 § finansministeriets beslut om studier som skall krävas för deltagande i OFR-examen**

Given i Helsingfors den 23 januari 2002

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets beslut av den 22 december 1999 om studier som skall krävas för deltagande i OFR-examen (1209/1999) 8 § som följer:

8 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000 och det tillämpas första gången när sökande godkänns att delta i examen 2005.

Från de krav som avses i 2—4 § i detta beslut och som gäller studiernas omfattning och innehåll kan undantag göras när sökande godkänns att delta i de examina som arran-

geras 2005—2007, om sökanden har fullgjort studier i redovisning enligt 2 § omfattande sammanlagt minst 25 studieveckor, studier i juridik enligt 3 § omfattande sammanlagt minst 15 studieveckor och studier enligt 4 § omfattande sammanlagt minst 8 studieveckor.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2002.

Helsingfors den 23 januari 2002

Finansminister *Sauli Niinistö*

Konsultativ tjänsteman Petri Syrjänen

Nr 59

Försvarsministeriets förordning**om ändring av 1 § försvarsministeriets beslut om verkställighet av förordningen om export och transitering av försvarsmateriel**

Given i Helsingfors den 24 januari 2002

I enlighet med försvarsministeriets beslut fogas till 1 § försvarsministeriets beslut av den 7 mars 1997 om verkställighet av förordningen om export och transitering av försvarsmateriel (192/1997) en ny punkt 1.10, till punkt 4.3 i paragrafen en ny underpunkt 4.3.7 och till punkt 4.5 i paragrafen en ny underpunkt 4.5.12 som följer:

1 §

Försvarsmateriel som avses i 5 § lagen om export och transitering av försvarsmateriel är följande materiel och därtill hörande teknologi och kunnande:

Produktklass 1

1.10 Plastiska sprängämnen

Produktklass 4

4.3 Enkom för militärt bruk planerad elektronisk utrustning och speciellt till den planerade komponenter.

4.3.7 Militära kommunikationssatelliter och deras markstationer

4.5 Anordningar, material och datafiler som enkom planerats för militärt bruk och komponenter som är speciellt planerade för dem, enligt följande

4.5.12 Broar som är speciellt planerade för militärt bruk

Denna förordning träder i kraft den 3 februari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 24 januari 2002

Försvarsminister *Jan-Erik Enestam*

Äldre regeringssekreterare Seppo Paasonen

Nr 60

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott på dikobidraget
för 2001**

Utfärdat i Helsingfors den 24 januari 2002

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av förskott på dikobidraget för 2001	8/02	24.1.2002	30.1.2002

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 24 januari 2002

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Mika Survonon

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 54—60, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663